Lietas arhīva Nr. A42-01990-19/22
ECLI:LV:ADRJRIT:2019:0731.A420199019.3.S

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2019.gada 31.jūlijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Audzere,

piedaloties pieteicējas /pers. A/ pilnvarotajai pārstāvei zvērinātai advokātei Anitai Mazurei, kā arī atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Finanšu ministrijas pilnvarotajai pārstāvei /pers. B/ un Valsts ieņēmumu dienesta pilnvarotajai pārstāvei /pers. C/ un /pers. D/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ pieteikuma par Finanšu ministrijas 2019.gada 12.aprīļa lēmuma Nr.12-7/36 atcelšanu un mantisko zaudējumu atlīdzināšanu nesaņemtās darba algas apjomā.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienests (turpmāk – dienests) 2019.gada 11.janvārī ar rīkojumu Nr.9.6-12/98 (turpmāk – rīkojums) izbeidza valsts civildienesta attiecības ar dienesta Nodokļu pārvaldes Septītās pievienotās vērtības nodokļa datu ticamības novērtējuma nodaļas galveno nodokļu inspektori /pers. A/ (turpmāk – pieteicēja). Rīkojums pamatots ar Valsts civildienesta likuma 41.panta pirmās daļas "h" apakšpunktu. Proti, Valsts civildienesta attiecības izbeidzas, ja ierēdnis ar iestādes vadītāja lēmumu tiek atbrīvots no ierēdņa amata sakarā ar to, ka viņš pārejošas darbnespējas dēļ nav pildījis amata pienākumus ilgāk par četriem mēnešiem pēc kārtas vai ilgāk par sešiem mēnešiem viena gada periodā, ja darbnespēja bijusi ar pārtraukumiem, šajā laikā neieskaitot grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu, kā arī darbnespējas laiku, ja darbnespējas iemesls ir grūtniecība, nelaimes gadījums darbā vai arodslimība. Laika periodā no 2018.gada 12.janvāra līdz 2019.gada 11.janvārim pieteicējas kopējais pārejošas darba nespējas ilgums ar īslaicīgiem pārtraukumiem ir bijis ilgāks par sešiem mēnešiem viena gada periodā. Pieteicējai ir nepārtraukta pārejoša darba nespēja no 2018.gada 22.augusta, kura turpinās līdz pat rīkojuma pieņemšanas dienai (2019.gada 11.janvāris) un ir ilgāks par četriem mēnešiem pēc kārtas. Valsts civildienesta likuma 41.panta pirmās daļas "h" apakšpunkta mērķis ir nepieciešamība nodrošināt valsts iestādes darbības efektivitāti apstākļos, kad kāda ierēdņa biežā un ilgstošā darbnespēja ir tiešā pretrunā ar konkrētā amata pienākumu efektīvu izpildi. Arī īslaicīgi pārtraukumi starp ierēdņa darbnespējām un darbnespējas saistība ar bērnu aprūpi nemaina apstākli, ka ierēdnis nav ilgstoši veicis tam uzticētos uzdevumus, un ka tas tiešā veidā būtiski traucē konkrētu valsts pārvaldes uzdevumu izpildi.

Izskatot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu, Finanšu ministrija (turpmāk – ministrija) 2019.gada 12.aprīlī pieņēma lēmumu Nr.12-7/36 (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāja zemākas iestādes lēmumu negrozītu. Papildus rīkojumā minētajam, ministrija atzina, ka lietderības apsvērumi tika analizēti rīkojuma 2.punktā. 2018.gada 28.novembrī dienests sazinājās ar pieteicēju, lai noskaidrotu pieteicējas darbnespējas prognozējamo ilgumu. Pieteicēja norādīja, ka darbnespēja ilgs līdz 2018.gada decembra beigām, vēlāk papildinot, ka no 2019.gada 7.janvāra ir izsniegta vēl viena darbnespējas lapa. Konkrētie apstākļi ir traucējoši valsts pārvaldes uzdevumu efektīvā izpildē, līdz ar to pastāv pietiekami lietderības apsvērumi, lai izbeigtu valsts civildienesta attiecības ar pieteicēju. Šajā sakarā ministrija atsaucas uz Administratīvās apgabaltiesas 2015.gada 2.aprīļa lietu Nr.A420235314 un Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2014.gada 17.decembra spriedumu lietā Nr.SKA-318/2014. Atbilstoši Valsts civildienesta likuma 41.pantā ietvertajam regulējumam, darbnespējas periodā netiek ieskaitīts grūtniecības un dzemdību atvaļinājums, kā arī darbnespējas laiks, ja darbnespējas iemesls ir grūtniecība, nelaimes gadījums darbā vai arodslimība. Konkrētajā situācijā nav konstatējams, ka uz pieteicēju būtu attiecināms kāds no iepriekš minētajiem izņēmumiem. Slima bērna kopšana nav minēta starp izņēmumiem. Ministrija atsaucas uz Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2014.gada 3.septembra spriedumu lietā Nr. C28240514.

[2] Tiesā saņemtajā pieteikumā norādīts, ka pieteicēja nepiekrīt Lēmumam. Pieteicēja valsts civildienesta attiecības uzsāka 1993.gada 3.aprīlī. Līdz šim brīdim, pildot amata pienākumus, pieteicēja nav pieļāvusi pārkāpumus, nav disciplināri sodīta, saņēmusi pozitīvus ikgadējos novērtējumus.

2018.gada laikā no maija līdz augustam pret pieteicēju tika ierosinātas trīs disciplinārlietas. Izmeklēšana šajās lietās nav veikta, lai gan tam nebija nekādu šķēršļu. Sakarā ar civildienesta attiecību izbeigšanu ar pieteicēju, lēmumi disciplinārlietās nav pieņemti un ierosinātās lietas izbeigtas.

2018.gada 11.septembrī pieteicēja pārcelta galvenā nodokļu inspektora amatā, bet pienākumus šajā amatā nav pildījusi sakarā ar savu bērnu saslimšanu. Lēmumā nav sniegta argumentēta atbilde uz apstākli, vai pārejošas darbnespējas periodā ieskaitāms laiks, kad ierēdnis atrodas prombūtnē sakarā ar slima bērna kopšanu. Lēmumā minētais Civillietu tiesu kolēģijas 2014.gada 3.septembra spriedums lietā Nr.C28240514 nav attiecināms uz izskatāmo strīdu, jo tajā ir atšķirīgi faktiskie un tiesiskie apstākļi.

Pieteicējas atbrīvošana no amata nav pamatota, jo pieteicējas darbnespēja nav bijusi ilgāka par četriem mēnešiem pēc kārtas un sešiem mēnešiem viena gada periodā. Darbnespēja no 2018.gada 22.augusta līdz 21.decembrim bija vienīgā darbnespēja pēdējo piecpadsmit gadu laikā. Vienlaikus dienests, nepamatoti ierosinot un neizmeklējot disciplinārlietas, nepamatoti atstādinot pieteicēju no amata pienākumu pildīšanas, neveicināja pieteicējas atveseļošanos, bet ievērojami pasliktināja pieteicējas veselības stāvokli un veicināja darbnespējas paildzināšanu.

Dienests nav izvērtējis un ņēmis vērā lietderības apsvērumus, kuru rezultātā, atbrīvojot pieteicēju no amata, uzlabotos valsts pārvaldes uzdevumu izpilde. Pieņemot rīkojumu, dienests nav ievērojis vienlīdzības principu, jo pieteicējai ir zināmi ierēdņi, kuru darbnespējas laiks ir bijis salīdzinoši ilgāks nekā pieteicējai.

[3] Tiesā saņemtajā dienesta paskaidrojumā un ministrijas paskaidrojumā norādīts uz rīkojumā un Lēmumā pausto argumentāciju. Dienests papildus norāda uz turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[3.1] Pret pieteicēju ierosinātās disciplinārlietas nav saistītas ar pieteicējas prombūtni, bet ar konstatētajiem ilgstošajiem pārkāpumiem pieteicējas rīcībā, veicot amata pienākumus. Pieteicējas rīcībā pārkāpumus konstatēja arī Organizētās noziedzības un citu nozaru specializētās prokuratūras prokurore. Ierosinātajās disciplinārlietās izmeklēšana bija tālu pavirzījusies. Bija nepieciešams iegūt pieteicējas mutvārdu paskaidrojumus, bet pieteicēja bija ilgstošā prombūtnē, un tas nebija iespējams līdz tika izbeigtas valsts civildienesta attiecības ar pieteicēju.

[3.2] 2017.gadā pieteicējas darba izpilde novērtēta ar vērtējumu "labi" – darba izpilde atbilst prasībām. T.i., pieteicējas darba izpilde nav pārsniegusi tai izvirzītās prasības. Novērtējuma sadaļā – Mērķu un uzdevumu vērtējums un amata pienākumu izpildes vērtējums – pieteicējai noteikts "jāpilnveido". T.i., pieteicējas darba izpilde neatbilst daļai prasību visā novērtēšanas periodā.

[3.3] Pieņemot rīkojumu, iespēja turpināt valsts civildienesta attiecības ar pieteicēju tika vērtēta individuāli, jo katrā konkrētā gadījumā tiek pieņemts individuāls administratīvais akts, kā rezultātā tiek izdarīti individuāli lietderības apsvērumi. Tāpēc nevar norādīt, ka līdzīgos gadījumos valsts civildienesta attiecības tiek turpinātas.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve prasību uzturēja, minot rakstveidā sniegto pamatojumu. Papildus norādīja, ka dienestā ir liels vakanču skaits, tāpēc pieteicēju nav lietderīgi atbrīvot no amata.

Savukārt dienesta un ministrijas pārstāves tiesas sēdē prasību neatzina, minot rakstveidā sniegto argumentāciju. Papildus norādīja, ka pieteicēja nav pildījusi amata pienākumus saistībā ar bērnu piedzimšanu no 2009.gada līdz 2011.gadam, tad atgriezusies darbā uz 10 mēnešiem un atkārtoti bijusi prombūtnē no 2011.gada līdz 2015.gadam. Faktiski pieteicēja strādājusi 2016., 2017. un 2018.gadā. Tomēr pieteicējai ilgstoša darba nespēja bijusi gan 2017., gan 2018.gadā. Pieteicējai psiho-emocionālā slodze nevarēja uzkrāties profesionālo pienākumu pildīšanas dēļ, ja viņa ilgstoši bijusi bērnu kopšanas atvaļinājumā.

Motīvu daļa

[5] Rīkojums par pieteicējas atbrīvošanu no amata balstīts uz Valsts civildienesta likuma 41.panta pirmās daļas "h" apakšpunktu. Minētā tiesību norma paredz, ka valsts civildienesta attiecības izbeidzas, ja ierēdnis ar iestādes vadītāja lēmumu tiek atbrīvots no ierēdņa amata sakarā ar to, ka viņš pārejošas darba nespējas dēļ nav pildījis amata pienākumus ilgāk par četriem mēnešiem pēc kārtas vai ilgāk par sešiem mēnešiem viena gada periodā, ja darbnespēja bijusi ar pārtraukumiem, šajā laikā neieskaitot grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu, kā arī darbnespējas laiku, ja darbnespējas iemesls ir grūtniecība, nelaimes gadījums darbā vai arodslimība.

Rīkojumā norādīts, ka ir iestājušies abi tiesību normā minētie apstākļi. Tiesa turpmāk pārbaudīs, vai pieteicēja pārejošas darbnespējas dēļ nav pildījusi amata pienākumus ilgāk par četriem mēnešiem pēc kārtas vai ilgāk par sešiem mēnešiem viena gada periodā, ja darbnespēja bijusi ar pārtraukumiem? Vai šajā laikā ir ieskaitīts grūtniecības un dzemdību atvaļinājums, kā arī darbnespējas laiks, ja darbnespējas iemesls ir grūtniecība, nelaimes gadījums darbā vai arodslimība?

Pieteicējai no 2018.gadā 11.janvāra līdz 2019.gada 10.janvārim (ar pieteicēju valsts civildienesta attiecības izbeigtas 2019.gada 11.janvārī) pārejoša darba nespēja bija turpmāk minētajos laika posmos (tiek aplūkots viena gada periods pirms rīkojuma izdošanas):

1. no 2018.gada 30.janvāra līdz 5.februārim, t.i., 7 dienas (*lietas 91.lapa*);
2. no 2018.gada 26.februāra līdz 8.martam, t.i., 11 dienas (*lietas 91.lapas otra puse*);
3. no 2018.gada 9.marta līdz 19.martam, t.i., 11 dienas (*lietas 92.lapas otra puse*);
4. no 2018.gada 14.maija līdz 25.maijam, t.i., 12 dienas (*lietas 93.lapas otra puse*);
5. no 2018.gada 29.maija līdz 11.jūnijam, t.i., 14 dienas (*lietas 94.lapas otra puse*);
6. no 2018.gada 12.jūnija līdz 22.jūnijam, t.i., 11 dienas (*lietas 95.lapas otra puse*);
7. no 2018.gada 25.jūnija līdz 8.jūlijam, t.i., 14 dienas (*lietas 96.lapas otra puse*);
8. no 2018.gada 13.augusta līdz 21.augustam, t.i., 9 dienas (*lietas 97.lapa*);
9. no 2018.gada 30.augusta līdz 31.augustam, t.i., 2 dienas (*lietas 83.lapa*);
10. no 2018.gada 1.septembra līdz 3.oktobrim, t.i., 33 dienas (*lietas 84.lapa*);
11. no 2018.gada 4.oktobra līdz 5.novembrim, t.i., 33 dienas (*lietas 85.lapa*);
12. no 2018.gada 6.novembra līdz 30.novembrim, t.i., 25 dienas (*lietas 86.lapa*);
13. no 2018.gada 1.decembra līdz 21.decembrim, t.i., 21 diena (*lietas 87.lapa*);
14. no 2018.gada 27.decembra līdz 2019.gada 4.janvārim, t.i., 9 dienas (*lietas 97.lapas otra puse*);
15. no 2019.gada 7.janvāra līdz 16.janvārim, t.i., 10 dienas (*lietas 88.lapa*) jeb līdz 2019.gada 10.janvārim, t.i., 4 dienas.

No minētā redzams, ka pieteicēja pārejošas darba nespējas dēļ nav pildījusi amata pienākumus ilgāk par četriem mēnešiem pēc kārtas – no 2018.gada 30.augusta līdz 2019.gada 10.janvārim; minētais laika periods veido 127 dienas jeb vairāk kā četrus mēnešus. Pieteicēja pārejošas darba nespējas dēļ nav arī pildījusi amata pienākumus ilgāk par sešiem mēnešiem viena gada periodā, ja darba nespēja bijusi ar pārtraukumiem – no 2018.gada 11.janvāra līdz 2019.gada 10.janvārim darba nespēja ar pārtraukumiem bijusi 216 dienas jeb vairāk kā septiņus mēnešus.

No lietā esošajām darba nespējas lapām redzams, ka laika periodā no 2018.gada 11.janvāra līdz 2019.gada 10.janvārim pieteicējas pārejoša darba nespēja nav bijusi saistīta ar grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu un darbnespējas iemesls nav bijis grūtniecība, nelaimes gadījums darbā vai arodslimība.

Tādējādi lietā esošie pierādījumi apliecina faktiskos apstākļus, kas atbilst Valsts civildienesta likuma 41.panta pirmās daļas "h" apakšpunkta tiesiskajiem apstākļiem.

[6] Pieteicēja norāda, ka pārejošas darba nespējas iemesls bijis slima bērna kopšana (viena vai vairāku), šo apstākli iestādei vajadzēja ņemt vērā.

Raugoties uz Valsts civildienesta likuma 41.panta pirmās daļas "h" apakšpunktu gan gramatiski, gan no teleoloģiskās interpretācijas metodes viedokļa, tiesa nesaskata apstākli, ka izņēmums no pārejošas darba nespējas būtu attiecināms arī uz slima bērna kopšanu. Pretēji pieteicējas paustajam

viedoklim, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2014.gada 3.septembrī spriedumā lietā Nr.C28240514 paustās atziņas ir attiecināmas arī uz konkrēto lietu. Gan Valsts civildienesta likuma 41.panta pirmās daļas "h" apakšpunkts, gan Darba likuma 101.panta pirmās daļas 11.punkts ir salīdzināmi pēc to jēgas. Arī lietā Nr.C28240514 darbinieks uzskatīja, ka darba kavējums, kas bija saistīts ar mazgadīga bērna kopšanu, nav ieskaitāms darba kavējumos (minētā sprieduma 2.2.punkts). Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija atzina, ka pārejošas darba nespējas periodā ieskaitāms arī laiks, kurš radies sakarā ar mazgadīga bērna kopšanu (minētā sprieduma 9.2.punkts). Tieši šajā aspektā tiesiskais regulējums un lietas dalībnieku argumentācija ir salīdzināma. Tiesa piekrīt civillietā Nr.C28240514 paustām atziņām.

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments analizējot Valsts civildienesta likuma 41.panta pirmās daļas "h" apakšpunktu ir atzinis, ka valsts pārvalde un tajā strādājošie ierēdņi īsteno izpildvaru Latvijas Republikā. Lai valsts pārvalde būtu efektīva, ir nepieciešams nodrošināt valsts pārvaldes funkciju izpildes nepārtrauktību. Valsts civildienesta likuma 41.panta pirmās daļas „h" apakšpunkts ir viens no mehānismiem, kā to nodrošināt. Normas uzdevums ir ļaut atbrīvot no valsts pārvaldes uzdevumu veikšanas personas, kas ilgstoši tos nespēj veikt, dodot iespēju uzticēt šos uzdevumus citām personām (*Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2014.gada 17.decembra sprieduma lietā A420523212 (SKA-318/214) 6.punkts*).

Tādējādi tiesa piekrīt iestādei, ka Valsts civildienesta likuma 41.panta pirmās daļas "h" apakšpunkta mērķis ir nepieciešamība nodrošināt valsts iestādes darbības efektivitāti apstākļos, kad kāda ierēdņa biežā un ilgstošā darbnespēja ir tiešā pretrunā ar konkrētā amata pienākumu efektīvu izpildi. Arī īslaicīgi pārtraukumi starp ierēdņa darba nespējām un darba nespējas saistība ar bērnu aprūpi nemaina apstākli, ka ierēdnis nav ilgstoši veicis tam uzticētos uzdevumus, un ka tas tiešā veidā būtiski traucē konkrētu valsts pārvaldes uzdevumu izpildi.

[7] Pieteicēja norāda, ka pārejošu darba nespēju ir veicinājušas pret pieteicēju ierosinātās un neizskatītās trīs disciplinārlietas un nepamatota atstādināšana no valsts civildienesta. Tai pašā laikā pieteicēja ir saņēmusi pozitīvus ikgadējos novērtējumus.

No rīkojuma redzams, ka valsts civildienesta attiecības ar pieteicēju nav izbeigtas ierosināto disciplinārlietu dēļ. Pieteicēja uz ierosinātajām disciplinārlietām norādījusi savu subjektīvo apsvērumu dēļ. Izsekojot pieteicējas apsvērumam, pieteicējas domu gaita ir šāda – nebūtu nepamatoti ierosināto disciplinārlietu, visticamāk, pieteicējai nebūtu pārejoša darba nespēja.

Iepazīstoties ar lietas materiālos esošajiem lēmumiem par disciplinārlietu ierosināšanu, tiesai nerodas priekšstats, ka disciplinārlietas ir ierosinātas ar mērķi radīt pieteicējai tādus apstākļus, kas pasliktinātu vai ietekmētu pieteicējas darba spējas. 2018.gada 29.maijā disciplinārlieta ierosināta par amata pienākumu nekvalitatīvu pildīšanu, ja tā dēļ valsts interesēm nodarīts būtisks kaitējums. Minētajā lēmumā ir dota norāde uz neattaisnotu vilcināšanos kriminālprocesos un kriminālprocesa Nr.15830105509 savlaicīgu nenosūtīšanu pārbaudei Organizētās noziedzības un citu nozaru specializētai prokuratūrai (*lietas 55.-56.lapa*). 2018.gada 15.jūnijā disciplinārlieta ierosināta par amata pienākumu nekvalitatīvu pildīšanu, ja tā dēļ valsts interesēm nodarīts būtisks kaitējums. Minētajā lēmumā ir dota norāde uz to, ka kriminālprocesā Nr.12507000217 vairāk kā gadu nebija veiktas nekādas izmeklēšanas darbības (*lietas 57.-58.lapa*). 2018.gada 6.augustā disciplinārlieta ierosināta par konkrēta rīkojuma un uzdevuma nepamatotu nepildīšanu. Minētajā lēmumā ir dota norāde uz to, ka pieteicēja savā prombūtnes laikā (atvaļinājumā) nav nodevusi kriminālprocesus vai nodrošinājusi citu darbinieku piekļuvi kriminālprocesiem (*lietas 61.-62.lapa*). Apkopojot disciplinārlietas ierosināšanas lēmumos minēto informāciju, jāsecina, ka tur ir minēti pārbaudāmi fakti, disciplinārlietu ierosināšanas lēmumi nav ar tādu abstrakcijas pakāpi, kas liktu aizdomāties par mērķtiecīgu, pret pieteicēju vērstu iestādes darbību un kā rezultātā sekas būtu pieteicējas darba spēju pazemināšanās līdz saslimšanas līmenim. Pieteicēja ir norādījusi uz savu subjektīvo sajūtu (proti, ja nebūtu nepamatoti ierosināto disciplinārlietu, tad, visticamāk, pieteicējai nebūtu pārejoša darba nespēja), kas nav apstiprinājusies ar pierādījumiem.

Lietas materiālos redzams, ka dienests 2018.gada 11.septembrī savas iestādes ietvaros pieteicēju pārcēla uz Nodokļu pārvaldes Septītās pievienotās vērtības nodokļu datu ticamības novērtējuma daļas galvenā nodokļu inspektora amatu (*lietas 63.-64.lapa*). Valsts civildienesta likuma 37.pants ļauj iestādei pārcelt ierēdni citā matā, motivējot pārcelšanas pieļaujamību. Arī pieteicējas pārcelšanas fakts neietekmē rīkojuma tiesiskumu, un nav ar to nekādā cēloņsakarībā.

Attiecībā uz pieteicējas darba novērtējumu, jāpiekrīt iestādei, ka 2017.gadā pieteicējas darba izpilde novērtēta ar vērtējumu "labi" – darba izpilde atbilst prasībām. T.i., pieteicējas darba izpilde nav pārsniegusi tai izvirzītās prasības. Novērtējuma sadaļā – Mērķu un uzdevumu vērtējums un amata pienākumu izpildes vērtējums – pieteicējai noteikts "jāpilnveido". T.i., pieteicējas darba izpilde neatbilst daļai prasību visā novērtēšanas periodā (*lietas 31.-36.lapa*). Tādējādi kopumā pieteicējas darba novērtējumu nevar uzskatīt par pozitīvu. Pastāv vairākas lietas, kas jāpilnveido (nodot krimināvajāšanas uzsākšanai ne mazāk kā vienu prioritāru kriminālprocesu; amata pienākumus pildīt saskaņā ar nozari regulējošajiem noteikumiem; orientēties uz rezultātu sasniegšanu), iepretim tam, ka vērtējums "ļoti labi" vai "teicami" ir dots pieteicējas komunikācijas spējām un profesionālās kvalifikācijas vērtējumam (izglītība, pieredze, prasmes).

[8] Pieteicēja uzskata, ka dienests nav izvērtējis un ņēmis vērā lietderības apsvērumus, kuru rezultātā, atbrīvojot pieteicēju no amata, uzlabotos valsts pārvaldes uzdevumu izpilde.

Tiesas vērtējumā dienests lietderības apsvērumus ir izteicis rīkojuma 2.punktā. Dienests gan rīkojumā, gan Lēmumā ir analizējis, kādas sekas uz pārējo darbinieku darba noslodzi atstāj pieteicējas ilgstošā prombūtne. Šāds vērtējums ir individuāls attiecībā uz pieteicēju. Tiesa nekonstatē pārkāpumus iestādes rīcībā, izdarot lietderības apsvērumus savas rīcības brīvības ietvaros.

[9] Apkopojot minēto, tiesa nonāk pie secinājuma, ka Lēmums ir pamatots un tiesisks.

Pieteicēja lūdz mantisko zaudējumu atlīdzināšanu nesaņemtās darba algas apjomā.

Mantisko zaudējumu atlīdzinājuma prasījums vienmēr ir pakārtots pamatprasījumam. Ja nav konstatēts Lēmuma prettiesiskums, tad tiesa arī neanalizē prasījumu par mantisko zaudējumu atlīdzinājumu, jo neiestājas viens no obligātajiem priekšnosacījumiem, lai šādai analīzei pievērstos – administratīvā akta prettiesiskums (Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 1. un 4.pants).

Līdz ar to pieteikums par Lēmuma atcelšanu un mantisko zaudējumu atlīdzināšanu nesaņemtās darba algas apjomā ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nolēma

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par Finanšu ministrijas 2019.gada 12.aprīļa lēmuma Nr.12-7/36 atcelšanu un mantisko zaudējumu atlīdzināšanu nesaņemtās darba algas apjomā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese S.Audzere